

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Med. II. De Castitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

Pro quarta Die.

MEDITATIO II.

DE CASTITATE.

Scopus.

Amor ejusdem Virtutis augendus.

Punctum I.

Confidera I. Parabolam de filia cujusdam Mendici, quæ ut fufius describit Joan. Nierenbergius l. 1. de adorat. in Spiritu. c. 6. à Rege sapientiffimo, potentiffimo, & pulcherrimo in Sponfam electa est, & in Prætorium magnificum introduceta, quod Rex mirificè adornavit undique sculpens sui imaginem, ut conciliaret sui amorem; sed & familiam & servos innumeros disposuit, quia ipsemet ei varijs in obsequijs ministravit, delicias suas esse cum illa reputans. Insuper instituit hæredem Regni sui, promissis donis multò majoribus, si fidem servaret. Confidera, inquam, quis animus tali Virgini esse deberet; an non æquiffimum foret, ut omnem conatum adhiberet in tali Rege amando, summamque illi fidelitatem exhiberet?

Confidera II. Si talis mulier sollicitaret ad adulterium, contempto Rege, mancipia stabulo inservientia, & hæc ipsa renitentia, fidemque Regi servare cupientia cogeret ad adulterium, arque ut tantò liberius his amoribus vacare posset, ipsum Sponsum hostibus suis occidendum offerret, qualem stultitiam ab ea commissam, & quàm gravi infamiâ pœnâque dignam judicares?

Confidera III. An non hoc ipsum faciat quævis anima per votum castitatis DEO desponsata, si spretis Sponsi sui cælestis amoribus ad carnales voluptates se convertat, easque sive cogitatu, sive verbo, sive opere ipso prosequatur? Vide ergo, an non & tu similem stultitiam admiseris, & quomodo vel deinceps errorem hunc corrigere velis, delibera. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Si dicta Sponfa post turpe adeò facinus non
modò

modò à Sponso suo non puniretur, sed ultro ab eodem ad conciliationem invitaretur cum plenissima veniæ concessione, imò & novorum donorum & favorum promissione, quanto opere hoc beneficium æstimare, & quanto amore deus Sponsum suum accendi deberet, novumque ad eum propinquantem concipere, summa cum fidelitate eidem Sponso suo adherere.

Considera II. An non tibi idem beneficium tanto potius etiam sit exhibitum, quando nobilior est Sponsus, quem offendisti, & quando ignobilior eras, qui offendisti, & quando denique frequentius hæc ipsa gratia post iteratum lapsum collata est.

Considera III. Quam æquum proinde sit, ut singulari modo deinceps castitati studeas, & totum tuum amorem huic Sponso consecres, ut vel nunc tandem jure usurpare possis illud Cantic. 2. *Dilectus meus mihi, & ego illi.* Cuius quum ad B. V. eam in testem fidei de novo datæ eligendo

Punctum III.

Considera I. Quo medio eadem Sponsa uti debuisset, à tam gravi & probroso scelere contineret, videlicet cum suis frequenter in Sponsum suum convertendo, ejusque probritudinem & amabilitatem cum turpitudine stabulariorum, quos deperibat, conferendo, an non enim tunc cum Bernardo exclamasset: *IESVS sole serenior, & balsamum suavior, omni dulcore dulcior, & cunctis amabilior!* an non cum Sponsa dixisset, *dilectus meus candidus & rubicundus electus ex millibus?*

Considera II. Quantopere hoc medio Sponsum suum vincere potuisset; si enim Sponsus in occulto vidisset à se ipsius Sponsam suam ad adulteriū sollicitari, eam vehementer stanter spurios suos hos amores rejicere, ac sponsi sui probritudinem, debitamque illi fidelitatem objicere, an non potius summè illum hoc facto recreandum, atque in Sponsam suam amorem rapiendum fuisse? Atqui non minorem Cantic. Sponso suo recreationem faciet illa anima, quæ sensus suum ad adulterium spirituale incitantes constanter rejicit, an non ergo vel hoc solum motivum sufficiat, ad sensum accensum tam custodiam adhibendam, omnemque carnalem voluptatem amore Sponsi sui fortiter ac generosè repudiandam.

Considera III. Quomodo tu hactenus hoc medium adhiberis, aut adhibere deinceps velis. Colloquium ad Christum, novam ei fidelitatem promittendo &c.

Legatur ex l. 2. de imit. c. 7. & illa præcipuè verba bene perpendantur: oportet dilectum pro dilecto relinquere, quia IESUS vult solus super omnia amari, dilectio creaturæ fallax, & instabilis, dilectio IESU fidelis & perseverabilis.

Pro Quarta Die.

MEDITATIO III.

DE REGULARVM ET CONSTITVTIONVM
ECCLESIASTICARVM ACCVRATA
OBSERVATIONE.

Scopus.

Studium dictæ observationis augendum.

Punctum I.

Considera I. Parabolam de fideli dispensatore, quam S. Lucas c. 12. sic describit: *Quis putas, est fidelis dispensator, & prudens, quem constituit Dominus supra familiam suam, ut det illis in tempore tritici mensuram? Beatus ille servus, quem, cum venerit Dominus, invenerit ita facientem. Verè dico vobis, quoniam super omnia, quæ possidet, constituet illum. Quod si dixerit servus ille in corde suo: Moram facit Dominus meus venire: & caperit percutere servos, & ancillas, & edere, & bibere, & inebriari: Veniet Dominus servus illius in die, quæ non sperat, & horâ, quæ nescit, & dividet eum, partemque ejus cum fidelibus ponet. Ille autem servus, qui cognovit voluntatem Domini sui, & non præparavit, & fecit secundum voluntatem ejus, Sapulabit multum: qui autem non cognovit, & facit digna plagis, Sapulabit paucis.* Considera, inquam, quàm convenienter per hanc dispensatorem intelligatur is, qui super familiam suarum regularum constitutus triticum voluntatis divinæ in tempore illis distribuit, id est, omni tempore potentias suas in executione voluntatis divinæ occupat.

Considera II. Cùm voluntatem DEI certissimè manifestent Regulæ Ordinis tui vel Ecclesiæ, quantam de illis æstimationem.

Instr. VIII.

D d

matio

mationem concipere, & quanto studio in exactam illorum observationem incumbere debeas.

Confid. III. Quomodo haecenus in hac parte te gesseris; non & tu secutus fueris Exemplum servi illius, de quo idem S. Lucas c. 12. loquitur, dixerisque cum eo: *moram fac Dominus meus Venire*: atque adeò liberè regulas vel constitutiones tuas, & voluntatem DEI transgressus sis, differtis studium perfectionis in posteriores annos. Colloquium ad SS. Patronos.

Punctum II.

Confidera I. Quæ causa fuerit, cur haecenus minus fidelem Dispensatorem te in regularum & constitutionum ecclesiasticarum observatione ostenderit, an non fortassis quam nimis de regulis talibus æstimationem conceperis, an non easdem negligenter legeris, aut meditatus sis tantum per respectum humanum impediri te permiseris ab exacta observatione? an non sinistro quodam judicio corruptus indicaveris, earum exercitium parùm prodesse ad perfectionem, neque etiam, si omittatur, multùm eidem obesse putaveris, an non rem arduam nimis putaveris, curam tuam ad maiorem etiam legum observationem tam constantem convertere.

Confidera II. Quibus medijs occurrere velis his difficultatibus, nimirum 1. frequenti meditatione dictarum regularum. 2. Firmâ persuasione nihil perinde conducere ad perfectionem, quem in ingressu Religionis vel suscepti Sacramenti tibi præfixisti, consequendum, quàm earundem observationem; item nullo exercitio magis te placere DEO, aut superioribus posse, quàm si in regulis observandis fidelem exhibueris; tum enim meritò spes magna de te concipi poterit, etiam in majoribus negotijs & officijs fidelem ac diligentem, juxta illud Christi Lucae 16. qui fidelis est in minimo, in majori fidelis est. 3. Generoso contemptu respectum superiorum ad exemplum S. Pauli ad Gal. c. 1. si adhuc hominibus placerem, Christi servus non essem.

Confidera III. Quàm efficacia sint hæc media, quàm adeò singulari studio illa deinceps adhibere & debeas, Colloquium ad B. V.

Punctum III.

Confidera I. Quale præmium Dominus in dicta Parabola collaturus dicatur fideli Dispensatori, nimirum super omnia, quæ possidet, constituet eum.

Confidera II. Quàm præclarum hoc sit præmium, diuini quoque propter quod omni diligentia in Regularum observationem deinceps incumbas, quid enim est super omnia constituit, nisi in altera vita omnis boni possessorem efficit, & in hac vita in procuranda sui nominis gloria, & hominum salutem præ alijs adhibere, copiosaque eum in finem utilitatis conferre velle, ut adeò de tali Religioso vel Sacerdote vel maximè verificetur illud S. Davidis Ps. 1. Beatus vir, qui in lege Domini meditatur die & nocte, & erit tanquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo, & folium ejus non defluet, & omnia, quæcunque faciet, prosperabuntur.

Confidera III. Quàm æquum sit, ut tu, qui specialiter ad divinam gloriam, tuamque & proximi salutem procurandum vocatus es, à tali promissione præ alijs etiam movearis ad Regularum observandarum studium, ut per hoc medium tanto aptior fias instrumentum ad dictos fines procurandos. Colloquium ad Christum.

Legatur ex lib. 3. de imit. Christi c. 3. & illa præcipuè verba bene perpendantur. Audi, fili, verba mea, verba suavissima, omnem Philosophorum & sapientum hujus mundi scientiam excedentia. Verba mea spiritus & vita sunt, nec humano sensu pensanda. Scribe verba mea in corde tuo, & pertracta diligenter.

Pro quarta Die.

MEDITATIO IV.

DE OBEDIENTIA.

Scopus.

Studium dictæ virtutis augendum.

Punctum I.

Confid. I. Parabolam de duobus filijs, quã S. Matth. c. 21. sequentibus verbis narrat: *Habebar homo quidem duos filios,*

D d 2

E